

prima instanță: L. Holevițaia  
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)  
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu  
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2rac-298/16

## ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii : Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru

examinînd admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Cergă administratorul autorizat al Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolabilitate,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Lexconsult” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Societății comerciale „Gasvat – Grup” societate cu răspundere limitată, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Cristal Distribution”, Societatea pe acțiuni „Uzina ABA–1” în proces de insolabilitate privind constatarea nulității contractului de cesiune a creanței Inspectoratului Fiscal Principal de Stat față de Societatea pe acțiuni „Uzina ABA – 1”, încheiat la 21 martie 2008 între Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Societatea comercială „Gasvat – Grup” societate cu răspundere limitată și cererea Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Societății comerciale „Gasvat – Grup” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulă a contractului de cesiune a creanței din 21 martie 2008,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolabilitate prin intermediul administratorului autorizat Mihail Cergă, la care s-a alăturat și Societatea cu răspundere limitată „Lexconsult”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 martie 2015,

#### c o n s t a ț ă :

La 11 septembrie 2008, SRL „Lexconsult” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și SC „Gasvat – Grup” SRL cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii SRL „Lexconsult” a indicat că, la 21 martie 2008 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, avînd calitatea de creditor al SA „Uzina ABA-1”, contrar legislației în vigoare a încheiat cu SC „Gasvat-Grup” SRL un contract de cesiune a creanței față de SA „Uzina ABA-1” în proces de insolabilitate, în sumă de 946,6 mii lei, care reprezintă creanțe la taxe și impozite.

Menționează că în conformitate cu Legea nr. 111-XVI din 27 aprilie 2007, au fost anulate restanțele în sistemul de evidență specială la situația din 01 ianuarie 2007, avînd drept consecință anularea creanței Inspectoratului Fiscal Principal de Stat față de debitorul insolabil SA „Uzina ABA-1”.

Afirmă că drept efecte juridice ale Legii menționate rezultă anularea restanțelor reflectate în sistemul de evidenții al Inspectoratului Fiscal de Stat fără a se specifica natura și proveniența creanței, precum și subiectul în gestiunea căruia se afla creanța la momentul producerii efectelor juridice a Legii menționate.

Susține că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat avînd calitatea de creditor al SA „Uzina ABA-1”, se prezumă că creanța era înregistrată în sistemul său de evidență.

Consideră că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu avea dreptul să încheie un astfel de contract, deoarece creanța sa față de SA „Uzina ABA-1” a fost stinsă în urma producerii efectelor juridice ale Legii din 27 aprilie 2007.

Menționează că neaplicarea prevederilor Legii anterior numite față de debitorul insolubil SA „Uzina ABA-1” sau aplicarea unor criterii discriminatorii față de acesta, influențează asupra masei debitoare și posibilitățile satisfacerii creanței celorlalți creditori, restrîngînd semnificativ drepturile acestora, printre care și drepturile SRL „Lexconsult”.

Remarcă că în calitate de creditor al SA „Uzina ABA-1”, SRL „Lexconsult” constată că prin contractul de cesiune a creanței din 21 martie 2008, a fost cesionată o creanță care de fapt nu există în realitate, deoarece prin Legea privind amnistia fiscală din 27 aprilie 2007, toate datoriile pe care agenții economici, printre care și debitorul nominalizat le aveau la bugetul de stat au fost amnistiate.

Indică că contractul de cesiune din 21 martie 2008 este nul de drept. Prin acest contract s-a cesionat o creanță care de fapt, nu există, iar în cazul de față cesiunea operată aduce atingere drepturilor debitorului, cît și creditorilor acestuia.

Remarcă că nu există bază legală care să indice că un organ de stat, în cazul de față cum este Inspectoratul Fiscal Principal de Stat să dispună de dreptul să cesioneze o creanță a statului față de un agent economic insolubil în condițiile în care a fost cesionată către SC „Gasvat-Grup” SRL.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 170 Codul fiscal, nu există o așa modalitate de stingere a obligației fiscale prin cesionarea creanței, dar numai prin achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 217 alin. (1), 556 alin. (2) Codul civil, art. 170 Codul fiscal, art. 5, 29 alin. (1) lit. a), 35 alin. (1), 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulității contractului de cesiune a creanței din 21 martie 2008, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 02 august 2011, SRL „Lexconsult” a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, invocînd că pîrîtul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ilegal a cesionat creanța sa față de SA „Uzina ABA-1” către pîrîtul SRL „Gasvat-Grup”.

Cu referire la prevederile art. 556 alin. (1) Codul civil, cît și a art. 170 Codul fiscal, remarcă că în cazul dat contractul de cesiune prin care obligația fiscală a SA „Uzina ABA-1” a fost stinsă printr-o altă modalitate decît cea prevăzută de art. 170 Codul fiscal, este lovit de nulitate în temeiul art. 220 Codul civil, care prevede că actul juridic sau clauza care contravine normelor imperative ale legii este lovit de nulitate absolută.

Mai indică că pîrîtul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ilegal a cesionat o creanță care în ordine legală a fost amnistiată conform Legii nr. 111-XVI din 27 aprilie 2007.

Sușține că prin contractul de cesiune contestat în nulitate, a fost cesionată o creanță care parțial a fost anulată/radiată în ordinea aplicării legii cu privire la amnistia fiscală.

Afirmă că creanța a fost transmisă prin cesiune de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat către SRL „Gasvat-Grup”, sub pretextul că sumele din care este compusă sunt restanțe acumulate de SA „Uzina ABA-1” față de bugetul administrației publice locale, care se supun amnistierii prin decizia Administrației Publice Locale a Municipiului Chișinău, care de fapt nu s-a pronunțat asupra aplicării Legii amnistiei fiscale asupra restanțelor față de bugetul local.

Indică că conform Ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM nr. 305 din 21 iunie 2007 „Despre unele particularități privind executarea Legii nr. 111-XVI din 27 aprilie 2007”, clasificările bugetare pentru care se vor anula restanțele înregistrate sunt determinate în anexa nr. 1 a respectivului ordin. Analiza listei veniturilor reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat sunt pasibile anulării în conformitate cu amnistia fiscală relevă că impozitul pe venitul din activitatea de întreprinzător și Taxa de folosire a drumurilor percepută de la posesorii de autovehicule înmatriculate în RM respectiv nr. 2 și 5 din impozitele enumerate mai sus ca componente a datoriei SA „Uzina ABA-1” în proces de insolabilitate față de Bugetul de Stat, sunt pasibile și au fost anulate conform Legii nr. 111-XVI privind amnistia fiscală. Deci, suma de 254132,13 lei (9327,73 lei +244804,40 lei) nu exista de drept ca datorie a SA „Uzina ABA-1” în proces de insolabilitate față de Bugetul de Stat la data întocmirii contactului de cesiune contestat, prin urmare nu putea fi cesionată de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat către SRL „Gasvat-Grup”.

Invocând conținutul art. 221 și art. 556 alin. (5) Codul civil susține că datoria SA „Uzina ABA-1” față de bugetul de stat a apărut nu în temeiul unui contract, ci în temeiul legii, astfel, numai prin lege putea fi cesionată creanța respectivă.

Prin hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 05 august 2011 acțiunea a fost respinsă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SA „Uzina ABA-1”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012 a fost admis apelul declarat de SC „Lexconsult” SRL, casată hotărârea primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău de un alt complet de judecată.

La 20 septembrie 2012, SA „Uzina ABA-1” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și SC „Gasvat-Grup” SRL cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii SA „Uzina ABA-1” a invocat că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 21 iunie 2005 a fost intentat procesul de insolabilitate față de SA „Uzina ABA-1”.

Sușține că la 21 martie 2008, pîrîtul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, având calitatea de creditor al reclamantului în proces de insolabilitate, derogînd de la prevederile legislației în vigoare, a încheiat cu SRL „Gasvat-Grup” un contract de cesiune a creanței față de SA „Uzina ABA-1” în proces de insolabilitate, în sumă de 946,6 mii lei, izvorîta din restanțe la 7 taxe și impozite față de bugetul unităților administrativ teritoriale.

Relatează că prin încheierea Curții de Apel Economice din 28 noiembrie 2011 Mihail Cergă a fost numit în calitate de administrator al procesului de insolabilitate.

La fel menționează că, potrivit art. 76 lit. m) din Legea insolabilității nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, printre atribuțiile principale ale administratorului insolabilității stabilește și contestarea în instanța de judecată, în modul stabilit de lege, a creanțelor creditorilor și a oricăror tranzacții sau transferuri.

Invocând prevederile art. 30 și art. 170 Codul fiscal, reclamantul SA „Uzina ABA-1” remarcă că în cazul dat, contractul de cesiune prin care obligația fiscală a SA „Uzina ABA-1” a fost stinsă printr-o altă modalitate decât cea prevăzută de art. 170 Codul fiscal, este lovit de nulitate în temeiul art. 220 Codul civil, care prevede că actul juridic sau clauza care contravine normelor imperative ale legii este lovit de nulitate absolută.

Indică că conform Ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM nr. 305 din 21 iunie 2007 „Despre unele particularități privind executarea Legii nr. 111-XVI din 27 aprilie 2007”, clasificările bugetare pentru care se vor anula restanțele înregistrate sunt determinate în anexa nr. 1 a respectivului ordin. Analiza listei veniturilor reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat sunt pasibile anulării în conformitate cu amnistia fiscală relevă că impozitul pe venitul din activitatea de întreprinzător și Taxa de folosire a drumurilor percepută de la posesorii de autovehicule înmatriculate în RM respectiv nr. 2 și 5 din impozitele enumerate mai sus ca componente a datoriei SA „Uzina ABA-1” în proces de insolabilitate față de Bugetul de Stat, sunt pasibile și au fost anulate conform Legii nr. 111-XVI privind amnistia fiscală. Deci, suma de 254132,13 lei (9327,73 lei + 244804,40 lei) nu exista de drept ca datorie a SA „Uzina ABA-1” în proces de insolabilitate față de Bugetul de Stat la data întocmirii contactului de cesiune contestat, prin urmare nu putea fi cesionată de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat către SRL „Gasvat-Grup”.

Reclamantul, cu referire la prevederile art. 221 Codul civil și art. 556 alin. (5) Codul civil, susține că datoria SA „Uzina ABA-1” față de bugetul de stat a apărut nu în temeiul unui contract, ci în temeiul legii, astfel, numai prin lege putea fi cesionată creanța respectivă.

Consideră că valoarea creanței cesionate prin actul contestat, a fost ilegal calculată de Inspectoratul Fiscal pînă la suma de 946812 lei.

Menționează că prin actul contestat, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a transmis SRL „Gasvat-Grup”, creanța sa față de SA „Uzina ABA-1”, validată în procesul de insolabilitate în valoare depășită, or la 14 februarie 2012, SA „Uzina ABA-1” a ridicat de la Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Rîșcani din cancelarie raportul cu nr. 01-12/2-6384 din 22 decembrie 2011, în ultimul aliniat al căruia, ultimul comunică că față de reclamant în perioada 21 iunie 2005 -29 decembrie 2006 „s-a calculat majorare de întârziere nereală la bugetul local în sumă de 77652,73 lei, care urmează a fi anulată din baza de date a Serviciului Fiscal de Stat”.

Astfel, întrucît creanța Inspectoratului Fiscal Principal de Stat față de SA „Uzina ABA-1” este în valoare de 869160 lei, este total ilegal și nereal ca primul să transmită SRL „Gasvat-Grup” o creanță în valoare de 946812 lei.

Indică că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, cunoscând despre faptul imposibilității semnării oricărui contract de cesiune cu pîrîtul SRL „Gasvat-Grup”, a încălcat grav normele imperative intrînd într-un astfel de raport contractual, pîrîtul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat era obligat, în orice circumstanțe, de a refuza stingerea creanței sale față de SA „Uzina ABA-1” de către o persoană terță, chiar prin semnarea unui contract de cesiune de creanță, or nu există nici o reglementare legală care ar permite unei autorități publice să emită acte de cesiune ale datoriilor statului către terți.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art.5, 29, 35, 60, 166, 167 CPC.

Prin urmare, solicită SA „Uzina ABA-1” admiterea acțiunii declararea nulității contractului de cesiune a creanței din 21 martie 2008.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 iunie 2013 au fost conexate într-un singur proces cauza civilă cu nr. 2e-2242/12 la cererea de chemare în judecată a SRL „Lexconsult” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, SC „Gasvat-Grup” SRL, intervenient accesoriu SA „Uzina ABA-1” cu privire la declararea nulă a actului juridic cu pricina civilă nr. 2e-1934/12 la cererea de chemare în judecată a SA „Uzina ABA-1” împotriva Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, SC „Gasvat-Grup” SRL cu privire la declararea nulității actului juridic.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013 a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîtului SRL „Crystal Distribution”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 martie 2015 atît acțiunea SRL „Lexconsult”, cît și acțiunea SA „Uzina ABA-1” au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La 02 aprilie 2015 și 06 aprilie 2015, SA „Uzina ABA-1” și respectiv SRL „Lexconsult” au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolabilitate prin intermediul administratorului autorizat Mihail Cergă, la care s-a alăturat și Societatea cu răspundere limitată „Lexconsult”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 martie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că din materialele cauzei se atestă cert că, reclamantele, prin acțiunea înaintată au solicitat constatarea nulității contractului de cesiune a creanței Inspectoratului Fiscal Principal de Stat față de SA „Uzina-ABA-1”, încheiat la 21 martie 2008 între Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și SC „Gasvat-Grup” SRL.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, la data de 21.03.2008, intimații-pîrîții Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și SC „Gasvat-Grup” SRL, au încheiat un contract de cesiune a creanței (f.d.5-6, vol.I), iar în urma încheierii contractului, intimatul-pîrît Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a cesionat intimatei-pîrîte SC „Gasvat-Grup” SRL dreptul său de creanță în mărime de 946000,60 lei față de apelanta SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate, iar intimata-pîrîta SC „Gasvat-Grup” SRL, a achitat prin transfer bancar datoria apelantei SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate, față de bugetul unității administrativ-teritoriale în sumă de 946000,60 lei.

Astfel, instanța de apel a reținut că, intimata-pîrîta SC „Gasvat-Grup” SRL a

devenit succesor în drepturi al intimatului- pîrît Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în cadrul procesului de insolabilitate în limita datoriilor achitate.

Instanța de apel a apreciat argumentele apelantei SA „Uzina-ABA-1 ” în proces de insolabilitate, la care s-a alăturat SC „Lexconsult” SRL cu referire la ilegalitate contractului de cesiune a creanței din 21.03.2008, ca nefondate, din motiv că contractul de cesiune a creanței din 21.03.2008, a fost încheiat în strictă conformitate cu prevederile Codului civil, creanța a fost cesionată de organul competent abilitat cu atribuții de administrare fiscală, producînd efecte juridice reale exprimate prin stingerea datoriei apelantei SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate, față de bugetul unității administrativ-teritoriale, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.88 din 18 martie 2008 (f.d.41, vol.II).

Mai mult ca atît, apelanta SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate, în baza prevederilor Legii nr.111-XVI din 27.04.2007, SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate a beneficiat de amnistierea datoriilor înregistrate față de Bugetul de stat, Bugetul asigurărilor sociale de stat și Fondul asigurărilor obligatorii de asistență medicală în cuantum total de 3528001,10 lei, constituită din plăți de bază - 614000,60 lei, penalități - 2604000,20 lei și sancțiuni financiare - 310000,30 lei.

Totodată, potrivit informației înscrise în Sistemul de evidență a Serviciului Fiscal de Stat, apelanta SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate, avea înregistrate datoriile numai față de bugetul unităților administrativ-teritoriale în sumă de 946000,60 lei, dintre care plăți de bază - 275000,30 lei și majorări de întîrziere - 671000,30 lei.

Conform art.34 alin.(5) al Legii pentru punerea în aplicare a Titlului I și II al Codului fiscal nr.1164-XIII din 24 aprilie 1997 (după modificările operate prin Legea nr.111-XVI din 27.04.2007), amnistierea datoriilor agenților economici față de bugetul unităților administrativ-teritoriale urma a fi efectuată doar în baza deciziei autorității administrației publice locale cu privire la efectuarea amnistiei fiscale.

Respectiv, de către Primăria mun.Chișinău nu a fost emisă o decizie cu privire la efectuarea amnistiei fiscale față de restanțele agenților economici aferente bugetului unității administrativ-teritoriale Chișinău.

Instanța de apel a menționat că, contractul de cesiune din 21.03.2008, a fost încheiat cu intenția de a produce efecte juridice, și anume stingerea datoriei apelantei SA „Uzina-ABA-1” în proces de insolabilitate, față de bugetul unității administrativ - teritoriale, fapt confirmat prin ordinul de plată trezorerial, or, contractul de cesiune din 21.03.2008 a fost încheiat ca rezultat al existenței restanțelor apelantei SA „Uzina- ABA-1” în proces de insolabilitate față de bugetul unităților administrativ-teritoriale (buget local), precum și ca rezultat al imposibilității stingerii acestor restanțe timp îndelungat.

La 28 aprilie 2016 Mihail Cergă administratorul autorizat al Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolabilitate a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă și să fie declarat nul contractul de cesiune a creanței din 21 martie 2008 încheiat între Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și Societății comerciale „Gasvat – Grup” societate cu răspundere limitată.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai invocă în recurs că, instanța de apel a interpretat eronat art.556 alin.1 CC și art.558 alin.1 CC fapt care circumscrie temeiului de declarare a recursului prevăzut la art.432 al.2 lit.c) CPC.

Consideră că tranzacția de cesiune a creanței IFPS către SRL „Gasvat-Grup” nu are ca scop doar transmiterea creanței, ci obținerea de către pîrîtul SRL „Gasvat-Grup”, a dreptului de a participa în procesul de insolabilitate a SA „Uzina ABA-1” cu o creanță de o valoare nejustificată.

Instanța de apel nu a dat o apreciere acestei divergențe între suma cesionată și suma care real reprezenta creanța IFS mun.Chișinău. În acest fel, instanța de apel a efectuat o apreciere arbitrară a probelor care a dus la soluționarea greșită a pricinii și încălcarea dreptului la proprietate a reclamantului SA „Uzina- ABA-1” în proces de insolabilitate, acesta fiind obligat față de noul creditor la o sumă mai mare decît ar fi fost obligat față de vechiul creditor.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Cergă administratorul autorizat al Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolabilitate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Mihail Cergă administratorul autorizat al Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolabilitate, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihail Cergă administratorul autorizat al Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolvență ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mihail Cergă administratorul autorizat al Societății pe acțiuni „Uzina ABA – 1” în proces de insolvență, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru